

2020. gada 22. martā, Ciešanas laika 4. svētdienā
**“Tiešām, labums un žēlastība mani pavadīs visu manu mūžu,
un es palikšu Kunga namā vienumēr...” Ps. 23:6**
GARĪGĀM PĀRDOMĀM

Ne reti nākas dzirdēt jautājumus, ko izsaka tie, kas nonākuši savas dzīves vai pat pasaules pārmaiņu grūtībās. Nav tā, kā bijis agrāk un nevar zināt, kā būs uz priekšu. Caur to dzīves pamati šķiet ir satricināti. Ir traģisms, jātaisa izšķiroši lēmumi. Par nezināmo domājot, tiek justa nedrošība un dažādos veidos paustas bailes, ko vēl uzkurina sensāciju kāra mediju prese, izceļot visnospiedošāko. Kā tas ir arī šajā mūsu laikā.

Pēc valdību un daudzu padomdevēju ieteiktā: turēsimies katrs pa sevi, projām viens no otra, un, līdzīgi kā tas ir ar skolām, stadioniem, koncertzālem, restorāniem, krogiem un citām pulcēšanās vietām, slēgsim arī baznīcas.

Agrākos laikos pravietiski brīdinošas balsis nav tikušas saklausītas līdz notiek kas tiešām dramatisks, pat nāvējošs, kas iesaista gandrīz visus. Šajā laikā tiekam īpaši biedināti ar Covid 19 pasaulē ienesto nepārredzamo postu. Tiek dienišķi skaitīti cik un kur pasaulē ir šī vīrusa upuru, gan neminot cik daudzi no tiem jau kļuvuši veseli.

Bet varbūt uzkrītošākais ir, ka šajā laikā lūkojam iztikt bez Dieva. Tiek ievesti drastiski drošības noteikumi zem mudes ATBILDĪBA!

Bet kā ir ar mūsu atbildību Dieva priekšā? Vai tā ir tikai krīze, ko piedzīvojam, jeb tas ir ar Dieva ziņu un arī vēl viena iespēja, ka Dievs žēlo un palīdz ko vērst par labu mūsu dzīvēs un pasaulē?

Jēzus Kristus, uz Eļļas kalna (kur tikai nesen bijām arī mēs) saka: “Pielūkojiet, ka neviens jūs nepieviļ... Es esmu Kristus, un tie pievils daudzus... Esiet nomodā, nebīstieties, jo tam jānotiek; bet tas nav vēl gals... Tāpēc, ka netaisnība ies vairumā, mīlestība daudzos izdzīs. Bet kas pastāv līdz galam, tiks izglābts.”

Tādos apstākļos nonākot, izturīgāki ir tā sauktie “garīgie” cilvēki. Paļāvīgāka ir viņu saruna ar Dievu. Ne reti lielāks satraukums manāms pie tiem, kas stipri paļāvušies paši uz saviem spēkiem

un negrozamiem uzskatiem. Grūtā vai baiļu brīdī, Dievu piesauc ir viens ir otrs. Bet ticību un mīlestību uz Dievu tādā veidā vairs neiegūst. Drīzāk gan tā tad izzūd. Vai nu tā ir bijusi un parbaudījums tā tiek nostiprināta, jeb tā nav bijusi un sūdzības Dievam uz to norāda. Vai Dievs un Viņa vadība, kas atklājas Jēzū Kristū, Viņa ciešanās cilvēces dēļ, Viņa augšāmcelšanās un mūžīgās dzīvības apsolījumā tiek ņemti vērā?

Dieva vārdi un kristīgā ticība, kas uz tiem balstās, apstiprina, ka nekas mūs nešķir no Dieva mīlestības, kas atklājusies Kristū Jēzū, mūsu Kungā, bet pirms tam vēl arī sola, “ka tiem, kas mīl Dievu, visas lietas nāk par labu, tāpēc ka tie pēc Viņa mūžīgā nodoma ir aicināti”. (Vēst. Romiešiem 8: 34-39). Jēzus toreiz teiktais Eļļas kalnā, vēl arvien ir pilnībā neizprotama misterija, bet kas ir ļoti svarīgi, ir tas, ka nekļūstam par tiem, kuros “mīlestība ir izdzisusi”. Tāpat ņemsim vērā, ka “baiļu nav mīlestībā, bet pilnīgā mīlestība aizdzen bailes.” (Jāņa 1.vēst. 4:18). Lai no jauna dzīvei rodam garīgā uzdevumu un mīlestības saturu un tā tuvojamies Dievam un viens otram! To no sirds lūdzam un JUMS novēlam!

Mācītāji Ivars un Anita Gaides

*Nebīstieties! Jūs, kas jūtaties vieni, šaubās un neziņā esot,
Kam galdi kļūst soļi savas dzīves krustu nesot.*

*Nebīstieties! Kaut ļaunums un nāve pie kājām draudīgi pinas,
pasaules maldugunis sirdī un dzīvē tinas.*

*Nebīstieties! Pirms visa tā un cita, esmu Es, Mūžīgais bijis;
Esmu vārējis nāvi – dzīvības vainagu vijis.*

*Nebīstieties! Būšu vēl pašās beigās, dzīves vai pasaules galā,
Gaidītais Pestītājs, Glābējs arī tavu debesu malā.*

*Nebīstieties! Atver ticīgam durvis atslēga tā, kas Man rokā
– Mīlestības spēks aicina tevi dzīvības lokā! Nebīstieties!*

LŪGŠANA: Mīļais Debesu Tēvs, cilvēku un pasaules Glābēj! Dzijā paļāvībā, atsaucoties uz Tavu lielo mīlestību Jēzū Kristū, Viņa ciešanām un krusta nāvi mūsu labā: ļauj mums ar visu, kas esam, ar ticību un mīlestības spēku atgriezties un Tev uzticīgi piederēt, ka saņemam un dalam dzīvi un dzīvību šajā laikā un mūžībā! Kristus vārdā. Āmen.